

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. listopada 2018 r.

Egz. nr

D E C Y Z J A
Prezesa
Agencji Rezerw Materiałowych
Nr BPI – 16/I/18
w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646) zwanej dalej „u.p.p.” w związku z art.21b ust 1 i ust 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko R, z siedzibą w S, zastępowanej przez, przedstawione we wniosku który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 5 listopada 2018 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa dotyczących opłaty zapasowej, jest **prawidłowe**.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 29 października 2017 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 5 listopada 2018 r., pełnomocnik Spółki R, z siedzibą w S, zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów. Wnioskodawca w dniu 28 września 2018 r. uiszczył opłatę od wniosku w wysokości 80 zł.

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis stanu faktycznego oraz zdarzenia przyszłego.

W związku ze stopniowym rozszerzaniem przez Wnioskodawcę swojej działalności gospodarczej o przywóz substancji wymagających wpisu do rejestru Podmiotów Przywożących (dalej „RPP”) oraz powziętymi wątpliwościami w zakresie obowiązków wynikających z przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323) oraz możliwych negatywnych następstwach ich niedopełnienia Wnioskodawca zwrócił się do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych o wydanie interpretacji lub potwierdzenie prawidłowości stanowiska w zakresie:

- I. Istnienie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów oraz uiszczania opłaty zapasowej w przypadku wykorzystywania w ramach prowadzonej działalności substancji klasyfikowanej do kodu **CN 2710 12 25** w przypadku jej nieenergetycznego charakteru i przeznaczenia;
- II. Istnienie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów oraz uiszczania opłaty zapasowej w przypadku wykorzystywania w ramach prowadzonej działalności substancji klasyfikowanej do kodu **CN 2710 19 29** w przypadku jej nieenergetycznego charakteru i przeznaczenia.

W treści wniosku Wnioskodawca wskazał, że dokonuje przywozu z krajów UE na terytorium RP substancji o kodzie **CN 2710 12 25 (nazwa handlowa produktu:)**. Substancja o wskazanym kodzie CN obejmuje środek do czyszczenia hamulców i jako taka stanowi benzynę lakową i przemysłową, o której mowa w § 2 pkt 12 Rozporządzenia Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2016 r., w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (Dz.U.2016 poz. 2039) dalej „rozporządzenie w sprawie wykazu paliw”. Powyżej wskazana substancja nie może być wykorzystywana jako paliwo do celów opałowych lub napędowych. Ponadto wskazał że, dokonuje również przywozu z krajów UE na

terytorium RP substancji o kodzie **CN 2710 19 29 (nazwa handlowa produktu:)**, która obejmuje płyn do kalibracji pomp wtryskowych typu diesel i jako taka należy do grupy „inne nafty”, o której mowa w § 2 pkt 8 Rozporządzenia w sprawie wykazu paliw. Przedmiotowa substancja o kodzie CN 2710 19 29 mieści się w wymaganiach dla normy ISO 4113 (standard Bosch), przy jednoczesnym niespełnianiu wymagań DIN EN 590 stanowiącym dolną granicę wymagań dla olejów napędowych. Wobec powyższego

w jego ocenie wskazana substancja nie może być stosowana jako paliwo.

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca oraz zdarzenia przyszłego przedstawił swoje stanowisko.

Zdaniem Wnioskodawcy w przypadku przywozu i obrotu substancjami, o których mowa we wniosku, na Wnioskodawcy nie spoczywa obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej. W ramach § 6 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r., w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U.2014 poz. 1806), zwanej dalej „rozporządzenie w sprawie zapasów”, brak jest wskazania jako podstawy wyliczenia opłaty do substancji o kodzie **CN 2710 19 29**. Jednocześnie, kod **CN 2710 12 25** wskazany jest wyłącznie w ramach kategorii „benzyny silnikowe”, a zatem innej niż substancja wykorzystywana w ramach działalności prowadzonej przez Wnioskodawcę (tu grupa benzyn lakowych i przemysłowych), wobec której brak jest takich obowiązków. Jednocześnie, brak obowiązku w zakresie opłaty zapasowej wynika z faktu, iż wyżej wskazane produkty nie stanowią ropy naftowej lub paliw w rozumieniu załącznika B rozdziału 4 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii, Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm., dalej „rozporządzenie 1099/2008”.

Uzasadniając swoje stanowisko Wnioskodawca przedstawił następującą argumentację.

W zakresie istnienia obowiązków na gruncie ustawy o zapasach, zdaniem Wnioskodawcy, substancja oznaczona kodem **CN 2710 12 25** nie stanowi ropy naftowej lub paliwa w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach. Paliwem w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, są produkty naftowe określone w art. 2

pkt 2 lit. f-n tej ustawy, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Zgodnie z powyższym, paliwem są m.in. substancje mieszczące się w kategorii „benzyny silnikowe”. Jednocześnie, z zakresu definicji paliw wyłączone są m.in. benzyny lakowe i przemysłowe (por. art. 2 pkt 2 lit. o ustawy o zapasach).

Zgodnie z art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Wnioskodawca w zakresie prowadzonej działalności nie jest jednakże kwalifikowany jako „handlowiec” w rozumieniu ustawy o zapasach niezależnie od przedmiotu działalności - to jest dalszej odsprzedaży substancji o kodzie **CN 2710 12 25** po jej przywozie na terytorium RP. O ile zdaniem Wnioskodawcy, prowadzona działalność czyni z Wnioskodawcy podmiot przywożący na gruncie Prawa energetycznego, to z uwagi na niespełnienie przesłanki wynikającej z definicji pojęcia „handlowiec” w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, Wnioskodawca nie jest handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach . Na marginesie, Wnioskodawca wskazuje, że w ramach § 6 rozporządzenia w sprawie wykazu zapasów, brak jest jako podstawy wyliczenia opłaty dla substancji o kodzie **CN 2710 12 25**, gdyż kod taki wskazany jest wyłącznie w ramach kategorii „benzyny silnikowe”, a zatem innej niż substancja wykorzystywana przez Wnioskodawcę (tu grupa benzyn lakowych i przemysłowych). Wobec powyższych rozważań, zdaniem Wnioskodawcy nie był on i nie będzie w przypadku przywozu oraz obrotu substancją o kodzie **CN 2710 12 25** obciążony obowiązkiem w zakresie uiszczania opłaty zapasowej w odniesieniu do substancji oznaczonej przedmiotowym kodem CN.

Odnosząc się do drugiej ze wskazanych substancji o kodzie **CN 2710 19 29**, kwalifikowanej do kategorii „inne nafty”, produkt ten co do zasady mógłby stanowić paliwo w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach. Powyższe wynika z faktu, iż paliwem w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, są produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n tej ustawy, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Zgodnie z powyższym, paliwem są m.in. substancje mieszczące się w kategorii „benzyny silnikowe”. Kategoria „inne nafty” jako wskazana w art. 2 pkt 2 lit. k mieści się w zakresie tejże definicji. Jednakże, z uwagi na fakt, iż wskazana substancja o kodzie **CN 2710 19 29** stanowi wyłącznie płyn do kalibracji pomp wtryskowych typu diesel, zdaniem Wnioskodawcy wyłączona będzie z kategorii „inne nafty” wskazanej w ustawie o zapasach oraz rozporządzeniu

w sprawie zapasów. Powyższe wynika z faktu, iż produkty naftowe wymienione w ramach art. 2 pkt. 2 lit f-n ustawy o zapasach, to produkty określone w Rozporządzeniu 1099/2008 . Wskazana substancja nie spełnia wymagań wynikających z 4.1. ppkt 14 rozdziału 4 przedmiotowego Rozporządzenia przewidzianych dla produktów należących kategorii „Inne nafty” tj. nie stanowi substancji będącej rafinowanym produktem destylacji ropy naftowej wykorzystywanym w sektorach innych niż transport lotniczy i destylującym w temperaturze pomiędzy 150 °C a 300 °C. Podkreślenia wymaga, że definicje zawarte w załączniku B rozdziału 4 Rozporządzenia 1099/2008 odwołują się zarówno do cech fizykochemicznych produktów naftowych oraz ich możliwego zastosowania eliminując z zakresu substancje niespełniające tych wskazań.

Odnosząc się do kwestii przywozu substancji o kodzie **CN 2710 19 29** zastosowanie znajdą tożsame jak w przypadku substancji opisanej w pkt powyżej (przyp. **CN 2710 1225**) uregulowania ustawy o zapasach, obejmujące m.in. kwestię wewnątrzwspólnotowego nabycia.

Ponadto, Wnioskodawca wskazuje, że zgodnie z art. 21b ust, 1 ustawy o zapasach, koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Zdaniem Wnioskodawcy, nie jest kwalifikowany jako „handlowiec” w rozumieniu ustawy o zapasach niezależnie od przedmiotu działalności - to jest dalszej odsprzedaży substancji o kodzie **CN 2710 19 29** po jej przywozie na terytorium RP. O ile zdaniem Wnioskodawcy, prowadzona działalność czyni z niego podmiot przywożący na gruncie Prawa energetycznego, to z uwagi na niespełnienie przesłanki wynikającej z definicji pojęcia „handlowiec” w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, czyli substancji o określonych cechach fizykochemicznych, nie jest handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach.

Jednocześnie zdaniem Wnioskodawcy, podkreślenia wymaga, że w ramach § 6 rozporządzenia w sprawie wykazu zapasów, brak jest jako podstawy wyliczenia opłaty dla jakiegokolwiek substancji o kodzie **CN 2710 19 29**. Wobec powyższego, na Wnioskodawcy nie spoczywał i nie będzie spoczywać obowiązek w zakresie uiszczania opłaty zapasowej w odniesieniu do substancji oznaczonej przedmiotowym kodem CN.

Zdaniem Wnioskodawcy, w przedstawionym stanie faktycznym Wnioskodawca nie uzyskał i nie uzyska statusu producenta lub handlowca, wobec czego nie był i nie

będzie zobowiązany zgodnie z art. 21b ust. 12 Ustawy o zapasach do uiszczania opłaty zapasowej . Podkreślenia wymaga pogląd wyrażony w decyzji Prezesa ARM, iż obowiązek uiszczania opłaty zapasowej konstytuuje się w oparciu o dokonanie czynności polegającej na sprowadzeniu ropy naftowej lub paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Dla uznania przedsiębiorcy za handlowca, obok faktu przywozu określonych substancji, musi zostać spełniony drugi warunek w zakresie kwalifikacji tych substancji jako ropy naftowej lub paliw. Zdaniem Wnioskodawcy powyższe nie ma zastosowania w analizowanym przypadku.

Podsumowując, Wnioskodawca stoi na stanowisku, że prowadzona przez niego działalność gospodarcza w zakresie przywozu substancji o kodach **CN 2710 12 25** oraz **CN 2710 19 29** nie będzie powodowała obowiązków w zakresie wynikającym z regulacji ustawy o zapasach. Obie substancje, jako przeznaczone na cele niepaliwowe i nieodpowiadające parametrom fizykochemicznym wskazanym w Rozporządzeniu 1099/2008, nie stanowią bowiem ropy naftowej lub paliw w rozumieniu Ustawy o zapasach.

W świetle obowiązującego stanu prawnego w zakresie przepisów ustawy o zapasach stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego w odniesieniu do obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw jest prawidłowe.

Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Przepis art. 2 pkt 19 lit. a ustawy o zapasach zawiera definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa

członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 pkt 3 lit. f-n tej ustawy wynika natomiast, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm., dalej: „rozporządzenie nr 1099/2008”). Na mocy zmiany wprowadzonej rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/2010 z dnia 9 listopada 2017 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do aktualizacji rocznych i miesięcznych statystyk dotyczących energii (Dz. Urz. UE L 292 z 10.11.2017r., str. 3 i nast.), która weszła w życie 30 listopada 2017r., definicje legalne powołanych produktów zostały przeniesione do załącznika A, przy czym w załączniku B w rozdziale 4 odnoszącym się do ropy naftowej i produktów naftowych w pozycji 4.1. „Nośniki energii” zaznaczono, że o ile nie określono inaczej, w kategorii tej gromadzone są dane odnoszące się do wszystkich nośników energii wymienionych w załączniku A rozporządzenia.

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r.

w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia dnia 8 grudnia 2014 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806). Z przepisu § 3 tego rozporządzenia wynika, iż podstawę do tworzenia zapasów obowiązkowych stanowią benzyny silnikowe oznaczone kodem CN 2710 12 25 oraz inne nafty oznaczone kodem CN 2710 19 29, natomiast z przepisu § 6 pkt 2 wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią benzyny silnikowe oznaczone kodem CN 2710 12 25.

Mając powyższe na uwadze w pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustawodawca zdecydował o wprowadzeniu do ustawy o zapasach definicji ustawowych „produktów naftowych” oraz „paliw” – niezależnych od definicji przyjętych w ustawie – Prawo energetyczne. W ustawie o zapasach obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej konstytuuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na sprowadzeniu paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Sprowadzenie to realizowane jest zgodnie z definicją handlowca w ramach prowadzonej przez niego w tym zakresie działalności gospodarczej i określane definicją legalną – przywozu – rozumianego jako import lub nabycie wewnątrzwspólnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Reasumując, dokonując wykładni przepisów ustawy o zapasach, ażeby uznać danego przedsiębiorcę za handlowca musi on spełnić dwa warunki. Po pierwsze dokonać przywozu w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu a po drugie produkt w ten sposób sprowadzony na terytorium kraju musi mieścić się w definicji ustawowej paliw. Natomiast dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach istotne jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia

opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806) wyroby objęte kodem CN 2710 12 25 kwalifikowane są do benzyn silnikowych. Z kolei zgodnie z załącznikiem A do rozporządzenia Komisji (UE) nr 2017/2010 z dnia 09 listopada 2017 r. zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii, benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów, których temperatura mieści się w zakresie 35 - 215°C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej. Benzyna silnikowa stanowi zbiór produktów, do którego należą biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej) i benzyna inna niż biobenzyna.

Przedłożone przez Wnioskodawcę: karta informacyjna oraz karta charakterystyki produktu o nazwie handlowej potwierdza, że wyrób ten destyluje w zakresie od 80°C do 100°C. Wyrób mieści się zatem w przedziale charakterystycznym dla komercyjnej benzyny silnikowej, będącej paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach. Jednakże należy podnieść, iż z technologicznego punktu widzenia bardzo wąski zakres wyników badań parametru jakościowego jakim jest skład frakcyjny wyklucza możliwość wykorzystania wskazanego produktu jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym. Wobec przytoczonej powyżej definicji benzyny silnikowej parametry fizykochemiczne wyrobu nie pozwalają zakwalifikować go jako paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach, a tym samym stanowisko Wnioskodawcy, że dokonując przywozu produktu o nazwie handlowej nie będzie zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej **jest prawidłowe**.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806) wyroby objęte kodem CN 2710 1929 kwalifikowane są do innych naft. Z kolei zgodnie z załącznikiem A do rozporządzenia Komisji (UE) nr 2017/2010 z dnia 09 listopada 2017 r. zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii, inne rodzaje ropy to rafinowany produkt destylacji ropy naftowej wykorzystywany

w sektorach innych niż transport lotniczy. Temperatura destylowania tych produktów mieści się w zakresie 150-300°C.

Z dostępnych danych zawartych w załączonej karcie informacyjnej produktu o nazwie handlowej, wskazanego przez Wnioskodawcę produktu naftowego wynika, że produkt ten destyluje w temperaturze od 232°C do 264°C, zatem zakres temperatury destylacji zawiera się w definicji „innych rodzajów naft” zawartej w załączniku A do rozporządzenia Komisji (UE) nr 2017/2010 z dnia 9 listopada 2017 r. zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii. Definicja „innych rodzajów naft” nie wskazuje celu na jaki mają być przeznaczone paliwa a odnosi się wyłącznie do temperatury destylacji tych produktów, tym samym spełnia jedyne kryterium ww. rozporządzenia jakim jest parametr składu frakcyjnego w przypadku tego paliwa.

Należy zaznaczyć, że ustawa o zapasach nie zawęża definicji paliw jedynie do produktów wykorzystywanych do celów energetycznych. W związku z powyższym, niezależnie od faktu, że przedmiotowy produkt wykorzystywany jest do kalibracji pomp wtryskowych typu diesel, to z uwagi na właściwości fizyko-chemiczne omawianego produktu spełnia on definicje paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach. Należy jednak zaznaczyć, że produkty naftowe o kodzie CN 2710 19 29 nie są wyszczególnione w § 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu jako produkt stanowiący podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej. W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy, że dokonując przywozu produktu o nazwie handlowej nie będzie zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej **jest prawidłowe.**

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Decyzja niniejsza została wydana w zakresie interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej. W zakresie interpretacji przepisów dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wyda odrębną decyzję.

Pouczenia:

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Energii, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Jeżeli niniejsza decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jego rozstrzygnięcie, w odwołaniu od decyzji strona może zawrzeć wnioszek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.